

ສົມໂພດພຣະກຣິສໂຕກະສັດ

ວັນທີ 22 ພະຈິກ

ພຣະວໍລະສານໂດຍນັກບຸນມັດເທວ 25, 31-46

ເມື່ອບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະສະເດັດມາເຕັມດ້ວຍສີມຸງຄຸນ ແລະແທ່ແທນດ້ວຍຝູງເທວະດາທັງຫລາຍ, ເວລານັ້ນ ພຣະອົງຈະປະທັບເທິງພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ນານາຊາດຈະຊຸມນຸມກັນເຂົ້າມາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນຄືກັນກັບນາຍຊຸມພາບານແຍກແກະອອກຈາກແບ້. ແກະໄວ້ເບື້ອງຂວາ ແລະ ແບ້ໄວ້ເບື້ອງຊ້າຍ. ເວລານັ້ນ, ພຣະມະຫາກະສັດຈະກ່າວກັບພວກຢູ່ເບື້ອງຂວາວ່າ: “ເຊີນເຂົ້າມາ, ພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຮັບ ພຣະພອນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ເຊີນມາຮັບສ່ວນໃນອານາຈັກທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບພວກເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ສ້າງໂລກ. ຍ້ອນວ່າ, ເວລາເຮົາຫົວເຂົ້າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາເຂົ້າໃຫ້ກິນ, ເວລາເຮົາຫົວນໍ້າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົານໍ້າໃຫ້ດື່ມ; ເວລາເຮົາ ເປັນແຂກເດີນທາງໄປ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຕ້ອນຮັບ; ເວລາເຮົາເປືອຍເປົ່າຢູ່, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າໃຫ້ນຸ່ງຫົ່ມ; ເວລາ ເຮົາເຈັບເປັນ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງແຍງ; ເວລາເຮົາຖືກກັກຂັງ, ພວກເຈົ້າໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມ.” ເວລານັ້ນ, ບັນດາຜູ້ຊອບທຳ ຈິ່ງຈະຕອບພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ, ເວລາໃດພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງຫົວເຂົ້າ ແລະໄດ້ເອົາເຂົ້າໃຫ້ພຣະອົງ ກິນ? ເຫັນພຣະອົງຫົວນໍ້າ, ແລະໄດ້ເອົານໍ້າໃຫ້ພຣະອົງດື່ມ? ເຫັນພຣະອົງເປັນແຂກເດີນທາງແລະໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ; ເຫັນພຣະອົງເປືອຍເປົ່າແລະໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງເຄື່ອງນຸ່ງຖື? ເຫັນພຣະອົງເຈັບເປັນຫລືຖືກກັກຂັງແລະໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມພຣະ ອົງ?” ແລະພຣະມະຫາກະສັດຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງວ່າ: ທຸກເທື່ອທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ ປະຕິບັດຕໍ່ພັນຊຸດຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຮົາເອງ”.

ຕໍ່ໄປ, ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍວ່າ: “ສ່ວນພວກເຈົ້າ, ສັນຊາດຊົ່ວ, ຮີບໜີໄປໄກເຮົາ, ໄປສູ່ໄຟ ນິລັນດອນ, ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບຜີປີສາດ ແລະພວກເທວະດາໝູ່ຂອງມັນ. ຍ້ອນວ່າເວລາເຮົາຫົວເຂົ້າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເອົາເຂົ້າໃຫ້ເຮົາກິນ. ເວລາເຮົາຫົວນໍ້າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົານໍ້າໃຫ້ດື່ມ. ເວລາເຮົາເປັນແຂກເດີນທາງໄປ, ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ ໄດ້ຕ້ອນຮັບ; ເວລາເຮົາເປືອຍເປົ່າຢູ່, ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າໃຫ້ນຸ່ງຫົ່ມ; ເວລາເຮົາເຈັບເປັນຫລືຖືກກັກຂັງ, ພວກ ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເລີຍ.” ເວລານັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງຈະຖາມພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ, ເວລາໃດພວກຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນພຣະອົງຫົວເຂົ້າ, ຫົວນໍ້າ, ເປັນແຂກເດີນທາງ, ເປືອຍເປົ່າຢູ່, ເຈັບເປັນ ຫລືຖືກກັກຂັງ, ແລະພວກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ ໄດ້ຊ່ວຍພຣະອົງເລີຍ?” ພຣະອົງຈິ່ງຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງວ່າ: ທຸກເທື່ອທີ່ພວກ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍນີ້, ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຮົາດ້ວຍ!” ແລ້ວພວກເຂົາຈະແຍກກັນ ໄປພວກລະທາງ: ພວກຊົ່ວຊ້ານີ້ຈະໄປສູ່ຄວາມທໍລະມານຕະຫລອດນິລັນດອນ; ພວກຊອບທຳຈະໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ”.

ນີ້ແມ່ນວາຈາຂອງພຣະກຣິສໂຕເຈົ້າ

ບົດແບ່ງປັນ: ມທ 25, 31-46

ບົດອ່ານທັງສາມບົດໃນວັນສົມໂພດພຣະກຣິສໂຕກະສັດແຫ່ງໂລກຈັກກະວານວັນນີ້ ຍົກໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໃບໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າໃນແຜນການແຫ່ງຄວາມຮອດຂອງພຣະອົງ.

ໃນບົດອ່ານທີ່ໜຶ່ງ, ປະພາສົກເອເຊກຽນໄດ້ປຸງພຣະເຈົ້າກັບນາຍຊຸມພາບານທີ່ດີ. ນາຍຊຸມພາບານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ທ້ອນໂຮມຝູງແກະຂອງຕົນໃຫ້ເປັນຝູງດຽວ, ລ້ຽງເກືອ, ປິ່ນປົວແລະໄປຊອກຫາແກະໂຕທີ່ເສຍໄປກັບມາ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ນາຍຊຸມພາບານນີ້ຈະມາແຍກແກະໂຕອ້ວນພີອອກຈາກໂຕຈ່ອຍຜອມ. ເຂົາຈະແຍກແກະອອກຈາກແບ້.

ສ່ວນໃນບົດອ່ານທີສອງ, ນັກບຸນເປົາໂລໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຊາວໂກຣິນໂທເຂົ້າໃຈວ່າພຣະກຣິສໂຕຜູ້ຊົງພວກເຂົາເຊື່ອນັ້ນເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ກັບເປັນຄົນມາຈາກພວກຜູ້ຕາຍ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງກໍຈະໄດ້ກັບເປັນຄົນມາເໝືອນກັບພຣະອົງ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະກັບຄືນມາອີກຄັ້ງໜຶ່ງເໝືອນດັ່ງກະສັດ ເພື່ອຜາບແພ້ສັດຕູຜູ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງຄືຄວາມຕາຍ.

ໃນພຣະວໍລະສານ, ນັກບຸນມັດເທວໄດ້ກ່າວເຖິງການສະເດັດກັບມາອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ. ພຣະອົງກັບມາເໝືອນດັ່ງກະສັດແຫ່ແຫນດ້ວຍຝູງເທວະດາ. ເວລານັ້ນ, ພຣະອົງຈະຕັດສິນນານາຊາດດ້ວຍການແຍກຄົນດີອອກຈາກຄົນບໍ່ດີ. ເໝືອນດັ່ງນາຍຊຸມພາບານທີ່ແຍກແກະອອກຈາກແບ້. ພຣະອົງຈະຕັດສິນພວກເຂົາໂດຍອີງເທິງບັນຍັດແຫ່ງຮັກ. ຍ້ອນພຣະອົງກ່າວກັບຄືນດີກໍຄືຄົນບໍ່ດີວ່າ: “ທຸກເທື່ອທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພີ່ນ້ອງຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຮົາເອງ”. ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດທຳມະກາງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຮົາດ້ວຍ. ຈາກນັ້ນ, ຄົນດີຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ. ສ່ວນຄົນບໍ່ດີກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຕະຫລອດນິລັນດອນ.

ໃນວັນສົມໂພດພຣະກຣິສໂຕກະສັດກໍຄືວັນສະຫລຸບບິພິທິກຳ, ພຣະກຣິສຕະຈັກໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດຫາວັນສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ວັນທີ່ພຣະກຣິສໂຕຈະສະເດັດກັບມາອີກຄັ້ງໜຶ່ງເພື່ອແຍກຄົນດີອອກຈາກຄົນບໍ່ດີ, ເພື່ອຕັດສິນແຕ່ລະຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກແລະອີງເທິງຄວາມຮັກ. ຍ້ອນພຣະອົງເປັນອົງແຫ່ງຄວາມຮັກແລະພຣະອົງກໍປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາຮັກແພງເພື່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິບັດບັນຍັດແຫ່ງຮັກນີ້ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແລ້ວບໍ່? ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແລະຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນພີ່ນ້ອງທີ່ຕໍ່ານ້ອຍທຸກຈົນຂອງພວກເຮົາແລ້ວບໍ່?

ພາວະນາ

ໂອພຣະເຈົ້າ ໂຜດທຳໃຫ້ລູກເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ໂດຍການລືມຕົວເອງແລະຄິດຫາຄົນອື່ນ. ໂດຍການຮູ້ຈັກແບ່ງປັນແລະຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນ. ຍ້ອນວ່າທຸກຄັ້ງທີ່ລູກປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຕໍ່ານ້ອຍທີ່ສຸດ ກໍແມ່ນພຣະອົງເອງທີ່ລູກປະຕິບັດ. ອາແມນ

ຄຸນພໍ່ ອັງຕວນ ກຽດຕິສັກ